

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka v právní věci

žalobce: **V. M.,**
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
se sídlem Legerova 148, Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2017, č. j. 118128/2015/KUSK-DOP/BOU, sp. zn. 118128/2015/KUSK/3,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), shora označené rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“) a domáhal se jeho zrušení. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

úřadu Č. B. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 8. 7. 2015, č. j. MUCB 18462/2015. Správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), uvedeným rozhodnutím zamítl námitky žalobce a potvrdil provedený záznam 12 bodů do registru řidičů ke dni 13. 11. 2014.

2. Dle žalovaného bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl ke dni 13. 11. 2014 celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů. Jednotlivé body byly žalobci zaznamenány v souladu s § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu a rozhodnutí bylo vydáno na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Správní orgán I. stupně rozhodl správně a plně v souladu s platnými právními předpisy.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce namítl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal odvolací důvody. V odvolání žalobce napadl způsobilost záznamů, na základě kterých byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto otázkou vůbec zabývat. Z rozhodnutí Krajského úřadu M. k., na které žalobce odkázal, je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti jejich záznamu je běžnou správní praxí. Žalobce poukázal na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřípustné, aby též správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
4. Žalobce dále namítl, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítl názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat. Rovněž odmítl, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Takové oznámení není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí správního orgánu. Žalobce souhlasil s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydané mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrdil jeho úplnost a správnost. Na to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
5. Konkrétně žalobce namítl, že v blokové pokutě nepostačuje uvést údaje „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť takový zápis není dostatečně specifický, rovněž nepostačuje uvést „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy*“ a další, neboť z toho není zřejmé, zda tato povinnost byla porušena za jízdy a zda byla porušena řidičem či spolujezdcem. Z blokové pokuty musí být zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, což je rozhodující pro určení, zda správní orgán, který rozhodnutí vydal, je k jeho vydání věcně příslušný, a zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu, nebo podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno (konkrétně žalobce vytýká nesprávnou právní kvalifikaci přestupků např. ve formátu

„125c/1f4“, „125c/1f3“, „22/1l“). Tyto vady žalobce vytýká pokutovým blokům ze dnů 13. 11. 2014, 19. 7. 2014, 29. 4. 2014, 8. 3. 2013, 30. 7. 2012, 16. 3. 2012, 26. 11. 2011 [uvedeno v bodě c vii) žaloby, na straně 7 žaloby však uvádí datum 26. 10. 2011] a 29. 12. 2010.

6. Žalobce zpochybnil způsoblost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizovaná jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39.
7. Žalobce namítl, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení principů dobré správy, a to zejména jde-li o rychlost řízení, neboť žalovaný nepostupoval v souladu s lhůtami stanovenými zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V situaci, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno až po uplynutí pěti let od dosažení 12 bodů, lze pochybovat o výchovném účinku uložené sankce.
8. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.
9. Žalovaný se nejprve obecně vyjádřil k řízení o námitkách, které proběhlo a jehož výsledek žalobce u soudu napadá. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně zkoumá u podaných námitek pouze to, zda záznam bodů do registru řidičů byl proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65). Proto si správní orgán I. stupně vyžádal jako podklad pro přezkoumání oprávněnosti tvrzení žalobce pravomocné podklady pro zápis bodů do registru řidičů (rozhodnutí o přestupku a pokutové bloky). Správní orgán přezkoumal podklady pro zápis bodů, s námitkami se řádně vypořádal, své závěry v rozhodnutí popsal a odůvodnil. V dané věci byly záznamy bodů provedeny v souladu s oznámením o uložení blokové pokuty podle zákona o silničním provozu se všemi zákonem předepsanými náležitostmi. Žalovaný uvedl, že v případě námitek proti zápisu bodů do registru řidičů podle § 119 zákona o silničním provozu provádí správní orgány pouze přezkum, zda byl zápis proveden na základě pravomocných rozhodnutí a zda byl počet bodů proveden v souladu se zákonem. Jiný postup by byl v rozporu s právními předpisy. Má za to, že se všemi odvolacími důvody se podrobně vypořádal v napadeném rozhodnutí. Obsahovou stránku pokutového bloku nelze posuzovat přísně (viz rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20).
10. Žalovaný zdůraznil, že se na žalobce přesouvá důkazní břemeno, pokud svým tvrzením zpochybní některý z důkazů (viz rozsudky NSS ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013 – 37, a ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013 – 35). Dále uvedl, že žalobce měl dostatek času domáhat se toho, aby byl nezákonný akt nahrazen jiným. Pokud zůstal nečinný, způsobil si nepříznivý důsledek svým vědomým chováním.
11. K námitce nezpůsoblosti podkladů žalovaný uvedl, že nebyla dostatečně konkrétně uplatněna ve správním řízení. Žalovaný se pokutovými bloky zabýval i přes obecné odvolací důvody. Uzavřel, že obsahovaly podpis žalobce, kterým s projednanými přestupky souhlasil.
12. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dále žádal náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony ve věci, neboť soudní přezkum není pokračováním správního řízení.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
14. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlídnout i bez námítky, neshledal.
15. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaný vyslovil souhlas s tímto postupem výslovně, žalobce udělil souhlas *implicitě*.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

16. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci:
Dne 26. 11. 2014 správní orgán doručil žalobci oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni 13. 11. 2014 a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
17. Dne 27. 11. 2014 podal žalobce námítky proti provedenému záznamu bodů, a to proti veškerým záznamům, především proti tomu, kterým dosáhl 12 bodů. Námítky odůvodnil tím, že ve věci dochází k přípravě podnětů k přezkumnému řízení, popř. zkrácenému přezkumnému řízení. Uvedl, že podklady k podnětům dodá do 30 pracovních dnů správnímu orgánu I. stupně.
18. Součástí spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče a jednotlivá oznámení o uložení pokut: oznámení ze dne 30. 12. 2010 (vč. pokutového bloku ze dne 29. 12. 2010), oznámení ze dne 31. 7. 2012 (vč. pokutového bloku ze dne 30. 7. 2012), oznámení ze dne 12. 3. 2013 (vč. pokutového bloku ze dne 8. 3. 2013), oznámení ze dne 26. 10. 2011 (vč. pokutového bloku ze dne 26. 10. 2011), oznámení ze dne 19. 7. 2014 (vč. pokutového bloku ze dne 19. 7. 2014), oznámení ze dne 29. 4. 2014 (vč. pokutového bloku ze dne 29. 4. 2014), oznámení ze dne 16. 3. 2012 (vč. pokutového bloku ze dne 16. 3. 2012), a oznámení ze dne 18. 11. 2014 (vč. pokutového bloku ze dne 13. 11. 2014).
19. Podle pokutového bloku ze dne 29. 12. 2010 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 100 Kč za přestupek podle „§ 22/1l zák. č. 200/90 Sb.“. V části bloku „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: „V 13:35, silnice I/12, nepř. bezp. pásy“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části B pokutového bloku.
20. Podle pokutového bloku ze dne 30. 7. 2012 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem a řidičským průkazem) uložena pokuta 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: „RZ: X, 13. 6. 2012, 01:56, P. směr centrum, P. 9 – překročená rychlost: 50/73/70 km/h“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části C pokutového bloku.

21. Podle pokutového bloku ze dne 8. 3. 2013 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem a řidičským průkazem) uložena pokuta 300 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „P. 6, N. V. 12, 8. 3. 2013 13:06 h., překročení povolené rychlosti v obci 30/50 km/h, tolerance 3 km/h, skutečná rychlost 47 km/h, Š. X, s.“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
22. Podle pokutového bloku ze dne 26. 10. 2011 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem a řidičským průkazem) uložena pokuta 500 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ je uvedeno: „17:25 – B., překročení povolené rychlosti v obci, 50 km/h, měřeno 67 km/h, řešeno 64 km/h, Š. Y., X“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části B pokutového bloku.
23. Podle pokutového bloku ze dne 19. 7. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c 1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „Překročení rychlosti 69/50 T., 19.18, RZ X“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
24. Podle pokutového bloku ze dne 29. 4. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „Dne 29. 4. 2014 v 13:01, Č. B., J., rychlost v obci 52/30, X“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
25. Podle pokutového bloku ze dne 16. 3. 2012 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ je uvedeno: „15:10, X, B., 50/70“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části B pokutového bloku.
26. Podle pokutového bloku ze dne 13. 11. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 300 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „13:16 hod., dne 13. 11. 2014, silnice 1/3, směr T., zastávka R. Řidič OA RZ: X, překročil nejvyšší povolenou rychlost mimo obec § 18/3 z. č. 361/2000 Sb., 90/107/103 km/hod“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
27. Správní orgán I. stupně vydal dne 8. 7. 2015 rozhodnutí č. j. MUCB 18462/2015, kterým zamítl žalobcovy námitky proti záznamům v registru řidičů za spáchané přestupky ze dne 29. 12. 2010, 26. 10. 2011, 16. 3. 2012, 13. 6. 2012, 29. 4. 2014, 19. 7. 2014 a 13. 11. 2014. Provedené záznamy o dosažení 12 bodů ke dni 13. 11. 2014 potvrdil. V odůvodnění se

zabýval jednotlivými bloky a uzavřel, že důkazy, které nashromáždil a uvedl v odůvodnění, jednoznačně vyvrátily námitky žalobce. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je potřeba nahlížet jako na správné a zákonné až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídatelným způsobem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Zápis bodů řidiči není trestem, ale pouhým administrativním opatřením, je činěn na základě zákona, nikoliv na základě úvahy správního orgánu. Správní orgán I. stupně dodal, že v řízení o námitkách nenese důkazní břemeno ohledně prohlášení viny či nevinu řidiče, neboť řízení o přestupku byla již pravomocně skončena a tato pravomocná rozhodnutí správní orgán pouze zaznamenal do registru řidičů. Po celkovém zhodnocení důkazů dospěl správní orgán k závěru, že existují způsobilé podklady k provedení záznamů, žalobce si byl svého jednání pokaždé vědom, což stvrdil svými podpisy na pokutových blocích. Uzavřel, že je nepochybné, že žalobce dosáhl ke dni 13. 11. 2014 dvanácti bodů.

28. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dne 19. 4. 2017 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

29. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

30. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových blocích (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16).
31. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16). Správní orgány tudíž postupovaly správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (tato jejich povinnost ostatně vyplývá z rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76), a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.

32. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 zákona o přestupcích. Podle odst. 4 citovaného ustanovení vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3, nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí.
33. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se závěrem o spáchání přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích). Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Nedostatky pokutového bloku nemusí vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013 – 58).
34. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou vyšší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*
35. Žalobce nejprve namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil, přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval. Uvedl, že vyžádané pokutové bloky obsahují všechny zákonné náležitosti a vymezují, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty uloženy. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného

tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky). Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost, byl souladný se závěry shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky uvedené v bodě 31st). Co do rozsahu přezkumu nespátňuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Krajského úřadu M. k., který žalobce ilustroval příložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Žalobní bod je nedůvodný.

36. Žalobce namítl, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobitelné pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z kusých záznamů na jednotlivých blocích není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud přezkoumal pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, ve kterém soud uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“* Shodně viz též rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20.
37. Dříve, než přikročí k úvahám o způsobilosti jednotlivých rozhodnutí o přestupku být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, považuje soud za podstatné zdůraznit, že tvrzení uvedené žalobcem v žalobě o tom, jaké formulace jsou užity v jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích), jsou v mnoha případech přinejmenším nepřesná, kusá, vytržená z kontextu, ne-li dokonce lživá. Soudu není zřejmé, zda jde o záměr žalobcova zástupce nebo pouze o důsledek ledabylosti, s níž přistoupil k sepsu žaloby. Pojetí žaloby nicméně vyvolává závažné pochybnosti o tom, zda se žalobce skutečně domáhá ochrany svých práv, nebo zda pouze zneužívá procesní právo podat žalobu s vidinou, že by mohly být příznáním odkladného účinku žalobě suspendovány účinky napadeného rozhodnutí. Zástupci žalobce, jenž žalobu sepsal a který je advokátem, soud připomíná, že dle čl. 17 odst. 2 etického kodexu advokátů (usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku) nesmí advokát ani na příkaz klienta uvádět v řízení údaje, o nichž ví, že jsou nepravdivé nebo klamavé.

38. Z pokutového bloku ze dne 29. 12. 2010 vyplývá, že žalobce dne 29. 12. 2010 v 13:35 hodin nebyl připoután bezpečnostním pásem. Žalobce namítl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uvedeno „22/1l“. Soud konstatuje, že na pokutovém bloku se skutečně nachází údaj „22/1l“, který považuje soud za dostatečně srozumitelný a konkrétní, neboť z něho plyne, že pokuta je ukládána za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona. V tomto ustanovení, ve znění účinném do 31. 7. 2011 (tedy v době spáchání přestupku), byla upravena skutková podstata přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Písmeno l) předmětného ustanovení představuje „sběrnou“ kategorii přestupků. Podle něj se přestupku dopustí ten, kdo jiným právním jednáním, než je upraveno pod písm. a) – k), v provozu na pozemních komunikacích poruší zvláštní právní předpis. Tímto zvláštním právním předpisem je zákon o silničním provozu. Právní kvalifikace přestupkového jednání tak je v souladu s dalšími údaji uvedenými v pokutovém bloku, konkrétně tedy s popisem jednání jako „nepř. bezp. pásy“. Není tak sebemenších pochyb, že žalobce za jízdy (což plyne z údaje „na silnici I/12“) nebyl připoután bezpečnostními pásy, čímž porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona. To žalobce potvrdil svým podpisem. Užití obdobných zkratk právních předpisů je judikaturou běžně akceptováno (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20). Místo spáchání přestupku je popsáno pomocí označení komunikace, na níž k němu došlo, a názvu obce (viz místo vystavení pokutového bloku). Ve spojení s popisem skutku a časovým údajem jeho zjištění nemohou vzniknout sebemenší pochybnosti o určitosti vymezení protiprávního jednání sankcionovaného pokutou. Záměna skutků je vyloučena. Požadavek žalobce, aby pokutový blok obsahoval také údaj o tom, v jakém místě přesně k přestupku došlo, pokládá soud za neadekvátní. Celkově je pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
39. Žalobce brojí proti pokutovému bloku ze dne 30. 7. 2012, ze kterého vyplývá, že žalobce v 1:56 hodin v P., v P. ulici, ve směru na centrum, řídil osobní automobil s registrační značkou X a překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť jel rychlostí 73 km/h (70 km/h po zohlednění nepřesnosti měřicího zařízení) v místě, kde je nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f3“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Do připravené kolonky by se podrobnější citace právního předpisu ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že použil zkratku. Ačkoliv se nejedná o precizní citaci zákonného ustanovení, není pochyb o tom, jak bylo jednání právně kvalifikováno. K přijatelnosti užití obdobných zkratk právních předpisů soud odkazuje na argumentaci v bodě 38th shora. Popis skutku je také dostatečný. V pokutovém bloku není uvedeno pouze „R“, jak lživě tvrdí žalobce, ale „překročená rychlost: 50/73/70 km/h“, z čehož je jasné seznatelné, že žalobce porušil povinnost dodržet maximální povolenou rychlost a o kolik povolenou rychlost překročil. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za přesné, tedy plně dostačující. Pokutový blok je podepsán žalobcem. Pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
40. Žalobce brojí proti pokutovému bloku ze dne 8. 3. 2013, ze kterého vyplývá, že žalobce dne 8. 3. 2013 v 13:06 hodin, v P. v ulici N. V. 12, řídil osobní automobil značky Š. s registrační značkou X, s. barvy a překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť jel rychlostí 50 km/h (47 km/h po zohlednění nepřesnosti měřicího zařízení) v místě, kde je nejvyšší povolená rychlost 30 km/h. Podřazení protiprávního jednání pod skutkovou

podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu nelze považovat za nesprávnou právní kvalifikaci. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Do připravené kolonky by se podrobnější citace právního předpisu ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že použil zkratku. Ačkoliv se nejedná o precizní citaci zákonného ustanovení, není pochyb o tom, jak bylo jednání právně kvalifikováno. K přijatelnosti užití obdobných zkratk právních předpisů soud odkazuje na argumentaci v bodě 38th shora. Popis skutku je také dostatečný. V pokutovém bloku není uvedeno pouze „rychlost“, jak lživě tvrdí žalobce, ale „*překročení povolené rychlosti v obci 30/50 km/h, tolerance 3 km/h, skutečná rychlost 47 km/h*“, z čehož je jasné seznatelné, jakou povinnost žalobce porušil a o kolik žalobce povolenou rychlost překročil. Označení místa spáchání přestupku je exaktní a soud ho pokládá za zcela dostačující (přesněji již místo spáchání přestupku označit nelze). Pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

41. Žalobce brojí proti pokutovému bloku ze dne 26. 10. 2011 [v bodu c vii) žaloby uvádí datum 26. 11. 2011, takový pokutový blok není součástí spisu ani na základě něj nebyly zapsány body do bodového hodnocení řidiče, námitku tak nelze věcně posoudit, soud ho považuje za zřejmou nesprávnost v psaní a zabýval se pouze pokutovým blokem ze dne 26. 10. 2011, na který vztáhl argumentaci uvedenou v bodu c vii) žaloby]. Z tohoto bloku vyplývá, že žalobce dne 26. 10. 2011 v 17:25 hodin řídil osobní automobil značky Š. Y. s registrační značkou X ve městě T., v ulici B., a překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť jel rychlostí 67 km/h (63 km/h po zohlednění nepřesnosti měřicího zařízení) v místě, kde je nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. Podřazení protiprávního jednání pod skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu nelze považovat za nesprávnou právní kvalifikaci. Do připravené kolonky by se podrobnější citace právního předpisu nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že použil zkratku „125c)1f)4“. Ačkoliv se nejedná o precizní citaci zákonného ustanovení, není pochyb o tom, jak bylo jednání právně kvalifikováno. K přijatelnosti užití obdobných zkratk právních předpisů soud odkazuje na argumentaci v bodě 38th shora. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za naprosto přesné, tedy plně dostačující. Popis skutku je také dostatečný. V pokutovém bloku není uvedeno pouze „RJ“, jak lživě tvrdí žalobce, ale „*překročení povolené rychlosti v obci 50 km/h, měřeno 67 km/h, řešeno 64 km/h*“, z čehož je jasné seznatelné, jakou povinnost žalobce porušil a o kolik překročil nejvyšší povolenou rychlost. Žalobce pokutový blok podepsal. Pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
42. Z pokutového bloku ze dne 19. 7. 2014 vyplývá, že žalobce řídil v 19:18 hodin automobil s registrační značkou X a překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť jel rychlostí 69 km/h (67 km/h po zohlednění nepřesnosti měřicího zařízení) v místě, kde je povolena rychlost 50 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c 1f4“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. K podrobnějšímu odůvodnění soud odkazuje na argumentaci obsaženou pod bodem 38th. Popis skutku je také dostatečný. V pokutovém bloku není uvedeno pouze „RJ“, jak lživě tvrdí žalobce, ale „*překročení rychlosti 69/50*“, z čehož je jasné seznatelné, jakou povinnost žalobce porušil a o kolik překročil povolenou rychlost. Pokutový blok je podepsán žalobcem. Pokutový blok pokládá soud za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty. Žalobcovy námitky proti tomuto pokutovému bloku jsou liché.

43. Z pokutového bloku ze dne 29. 4. 2014 vyplývá, že žalobce řídil dne 29. 4. 2014 v 13:01 hodin automobil s registrační značkou X v Č. B. v ulici J. a překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť jel rychlostí 52 (49 km/h po zohlednění nepřesnosti měřicího zařízení) v místě, kde je povolena rychlost 30 km/h. K námitce chybné právní kvalifikace soud odkazuje na argumentaci obsaženou pod bodem 38th. Popis skutku je také dostatečný. V pokutovém bloku není uvedeno pouze „*rychlost*“, jak tvrdí žalobce, ale „*rychlost v obci 52/30*“, z čehož je jasně seznatelné, jakou povinnost žalobce porušil a o kolik překročil povolenou rychlost. Navíc pokutový blok je žalobcem podepsán. Pokutový blok pokládá soud za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.
44. Z pokutového bloku ze dne 16. 3. 2012 vyplývá, že žalobce řídil v 15:10 hodin automobil s registrační značkou X v obci L., v ulici B. a překročil nejvyšší povolenou rychlost, neboť jel rychlostí 70 (67 km/h po zohlednění nepřesnosti měřicího zařízení) v místě, kde je povolena rychlost 50 km/h. K námitce chybné právní kvalifikace soud odkazuje na argumentaci obsaženou pod bodem 38th. Popis skutku je velmi stručný, ale je z něj seznatelné, o kolik žalobce překročil povolenou rychlost, a že se tak stalo v obci. Všechny údaje jsou ve vzájemném kontextu srozumitelné a určité natolik, že jednání je nezaměnitelné s jiným jednáním. Navíc pokutový blok je žalobcem podepsán. Pokutový blok pokládá soud za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.
45. Z pokutového bloku ze dne 13. 11. 2014 vyplývá, že žalobce řídil dne 13. 11. 2014 v 13:16 hodin na silnici 1/3 směrem na T., u zastávky R., automobil s registrační značkou X a překročil nejvyšší povolenou rychlost mimo obec, neboť jel rychlostí 107 km/h (103 km/h po zohlednění nepřesnosti měřicího zařízení) v místě, kde je povolena rychlost 90 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4“ zákona o silničním provozu, resp. „§ 18/3“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Dále soud odkazuje na argumentaci obsaženou pod bodem 38th. Popis skutku je také dostatečný. V pokutovém bloku není uvedeno pouze „*R*“, jak lživě tvrdí žalobce, ale „*překročil nejvyšší povolenou rychlost mimo obec 90/107/103 km/h*“, z čehož je jasně seznatelné, jakou povinnost žalobce porušil, o kolik překročil povolenou rychlost a že se tak stalo mimo obec. Dále je dovoditelné, že se tak stalo na silnici I/3 směrem na T. u zastávky R. Z užitého popisu je bez jakýchkoliv pochybností určitelné, čeho se žalobce dopustil. Celkově je i tento pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
46. Soud shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem napadených pokutových bloků nejsou důvodné. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Krajského úřadu M. kraje z roku 2014, konstatuje soud, že hodnocení pokutových bloků po obsahové a formální stránce bylo silně formalistické. Soud je přesvědčen, že takový přístup je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně, a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudcích ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012 – 20, ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 – 39, a ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016 – 47. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet, a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve

zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikatorní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které nerespektují závěry dosud vyplývající z judikatury.

47. Dále žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků schválil jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj, který je na rozdíl od správního orgánu právním laikem neschopným rozeznat případné nesprávnosti. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně žalobce správnost pokutového bloku schvaluje (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 67/2013 – 16). Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce vyjádřený podpisem pokutového bloku je podmínka *sine qua non*, a teprve okamžikem podpisu pokutového bloku účastníkem je rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81), nelze tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení byť i jen pochybnosti, zda jsou údaje uvedené v pokutovém bloku správné (např. přestupek se vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat (viz rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017 – 24). V praxi zřejmě bude spíše docházet k tomu, že oprávněná osoba vůbec nevyplní pokutový blok, zjistí-li, že účastník není ochoten věc řešit v blokovém řízení. Přesto není vyloučeno, že přestupce odmítne podpis pokutového bloku až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude vydáno rozhodnutí v blokovém řízení, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s jeho obsahem nesouhlasil nebo mu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do karty řidiče.
48. Žalobce dále namítá, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadami dobré správy, neboť nedodržel lhůty pro vydání rozhodnutí, přičemž poukazuje na skutečnost, že mezi dosažením 12 bodů a vydáním napadeného rozhodnutí uplynulo pět let. Ze správního spisu soud zjistil, že řízení probíhalo od 27. 11. 2014 (podání námitek) do 26. 4. 2017 (právní moc napadeného rozhodnutí), tedy 2,5 roku (nikoliv 5 let, jak lživě tvrdí žalobce). Žalobci lze dát za pravdu potud, že lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu byly podstatně překročeny, tedy rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani rozhodnutí o odvolání nebyla vydána ve lhůtě 30 dnů, resp. ve složitějších věcech 60 dnů od zahájení řízení. Ze správního spisu ovšem také vyplynulo, že k prodloužení řízení před správním orgánem I. stupně přispěl i sám žalobce svou procesní strategií. Žalobce totiž ve věci uvedených přestupků zamýšlel iniciovat přezkumná řízení a za tím účelem navrhl přerušení řízení o námitkách. Správní orgán I. stupně jeho žádosti vyhověl a řízení přerušil na dobu 100 dnů (po tuto dobu lhůta pro vydání rozhodnutí neběží).

49. Překročení lhůt pro vydání správního rozhodnutí je jistě vadou řízení, nikoli však takovou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí a v důsledku které by bylo třeba žalobou napadené rozhodnutí zrušit, neboť nedodržení lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě nikterak ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce (viz rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 As 138/2013 – 84). Soud podotýká, že nebyl-li žalobce v průběhu řízení spokojen s jeho délkou, mohl požádat nadřízený správní orgán, aby učinil opatření na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu, a v případě, že by i nadřízený správní orgán byl pasivní, mohl žalobce podat žalobu na ochranu proti nečinnosti.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

50. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
51. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši za písemné úkony ve věci. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47). V daném případě však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplývají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. října 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.